

Co trápí zahrádkáře? Sucho.

Už teď se zahrádkáři děsí, jak jejich milovaná zahrádka přežije s nedostatkem vody, když meteorologové straší ještě horšími letními vedry, než byla vlani. Je vůbec možné s tím mocným nepřítelem, kterým je sucho, bojovat? Ano, ale musíme se přizpůsobit novým podmínkám.

Voda na zalévání

Zalévat vodou z vodovodu nebo studny je čím dál luxusnější záležitost. Vodárny cenu vodného a stočného zvyšují a studny v mnoha oblastech naší republiky vysychají. Do centra zájmu se proto dostávají zásobníky dešťové vody, svedené ze střechy.

Velkým hitem jsou **velké zásobníky vody umístěné pod zemí**. Voda se tam nekazí a nádrž nezabírá místo. A můžeme na ni **dostat dotaci z Dešťovky**.

Ne každý má ale zahradu u domu nebo možnost zabudovat v jeho blízkosti podzemní nádrž. **Každý však může pod všechny okapy umístit sudy a zásobníky na vodu**. V nabídce speciálních obchodů jsou tyto nádrže ve všech potřebných velikostech. I na malé zahrádce bývá domeček na nářadí a z jeho střechy při dešti steče hezkých pár litrů čím dál vzácnější vody.

Nastrádanou dešťovkou můžeme zalévat, ať z menšího sudu kropáčem nebo z většího pomocí malého čerpadla. **Nebeská voda je navíc měkká, nechlorovaná a rostlinám rozhodně svědčí víc než ta upravená.**

Zalévání

Nejlepší je zalévat rostliny ráno. Dopoledne se voda dobře vsakuje do půdy a rostliny čerpají vláhu, která jim vydrží po celý den. Polední nebo odpolední zálivka může způsobit rozpáleným rostlinám šok. Mokrý listy slunce spálí. Večer je dobré zalévat až po dvacáté hodině. Voda by neměla být chladnější, než je půda.

Zkušené zahrádkáři dobře vědí, že je lépe zalévat méně často, ale vydatně. Tak se vlaha dostane hluboko do zeminy. Doporučují také, aby proud vody směřoval přímo ke kořínkům. Chybou jsou rovněž vytvořené kaluže. Půda nemůže dýchat, navíc se může nastartovat hniloba.

Plevel je neřád

Pěstovaným rostlinám kradou plevele ve velkém nejen značnou část cenných živin a světla, ale i vláhy. Proto je důležité nedávat těmto zlodějům úrody zbytečný prostor k množení.

Boj s plevelem je úmorný a dlouhodobý. Plevel totiž musíte zlikvidovat i s kořeny. Zvláště u těch víceletých stačí ponechat jen nepatrný oddenek nebo kořínek a během pár dní vyrostе nová rostlina. Obzvláště zákeřný je pýr plazivý a bršlice kozí noha. **Můžeme si pomoci speciálními vytrhávači, které práci urychlí a zjednoduší.** Po odplevelení záhonek nemáme hned zalévat.

Mulčování

To je **velmi prospěšná metoda v boji se suchem.** Když vydatně **záhony zalejeme a okolí pěstovaných rostlin přikryjeme tenkou vrstvou sena, kompostu nebo posekané trávy, udržíme v nich vlhkost a zabráníme divokému bujení plevele.**

Navíc drobně posekaná tráva se rozkládá a funguje jako hnojivo. Běžně se mulčují keře a růže.

Trávník

Pravý anglický trávník bývá chloubou pána domu. Je líbivý na pohled a chodit po něm bosou nohou je velmi příjemné. Potřebuje však kromě častého sekání i hodně vody, aby vytvořil a udržel hustý zelený koberec. Proto **přichází nový, zatím módní, ale do budoucna jistě běžný směr na našich zahradách - krátce sestříhaný zelený koberec nahrazují pestrobarevné kvetoucí trávníky a loučky,** které vzniknou buď kosením původního porostu v zahradě, nebo osetím mnohodruhovou směsí, která obsahuje druhy kořenící různě hluboko. Dokáže tedy využít na rozdíl od anglického trávníku vláhu, která zůstala hlouběji pod povrchem země.

Místo části trávníku můžeme také zasázet půdopokryvné rostliny. Lze vybrat druhy nízké, často tvořící výběžky, které se snadno rozrůstají a snášejí i mírné sešlapání. Je to **například zběhovec, rozrazil, rožec, barvínek, vrbina penízková, do hodně suchých podmínek oranžové nebo žluté jestřábníky a mochny.**

Se zeleninou je to horší

Obecně platí, že druhy s velikými listy potřebují více vláhy než druhy s listy menšími. Ze zeleniny je na vláhu nejvíce náročná plodová, ale také košťálová a kořenová zelenina. Někteří zahrádkáři však říkají, že rajčata nepotřebují tolik vody jako například dýně nebo papriky.

Druhy, které mají delší kořeny, obecně dokážou přežít bez vláhy delší dobu než ty, které mají kořeny těsně pod povrchem půdy. Také platí pravidlo, že v jednotlivých růstových fázích má zelenina různé požadavky na množství vody. Obvykle na začátku vegetace je spotřeba vody vyšší než v době dozrávání.

Květiny do sucha

Rozkvetlá zahrada je nádherná, ale jakmile kořínky nemají vláhu, květy smutně sklápí hlavičky. Nedá se nic dělat, budeme se asi muset částečně rozloučit s těmi, které vyžadují hodně závlivky, a nahradit je suchu odolnějšími.

Minimum vody například stačí středomořským bylinám, jako je levandule, dobromysl, yzop, šalvěj, které i krásně kvetou. S minimem vody se spokojí i tařička, hvozdíky, máčka, zvonky či starček popelavý. Nepostradatelné jsou i ozdobné trávy.

K odolným trvalkám se řadí i nejrůznější okrasné rostliny, rozchodníky a netřesky. A ty se spolu s dalšími skalničkami krásně vyjímají na alpínce, kterou můžeme založit a nahradit jí část květinových záhonů nebo trávníku.